

עפ"ג 49020/06/16 - מדינת ישראל נגד ע ע

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 49020-06-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המערערת

ע ע
ע"י ב"כ עו"ד חיים הדיה

נגד
המשיב

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת חנה מרים לומפ) מיום 10.5.16
בת"פ 48336-02-14.

כללי

1. המשיב הורשע על יסוד הודאתו בתקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש ונדון ל - 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ומאסר על תנאי. הערעור מופנה כנגד קולת העונש.
2. ואלה המעשים: ביום 23.8.12 תקף המשיב את בתו, ילדת 2005 (להלן: "הקטינה"), באמצעות סכין שחימם על להבת התנור במטבח שהצמיד לידה פעמיים.

טענות הצדדים

3. המערערת טוענת כי גזר הדין אינו הולם את חומרת מעשיו של המשיב ועותרת להחמרת העונש. נטען כי בית משפט קמא שגה בכך שקבע מתחם ענישה שקצהו התחתון אינו כולל עונש מאסר בפועל. מדובר בעבירה חמורה, המצויה ברף העליון ביותר בתחום סמכותו של בית משפט השלום, והעונש הקבוע בצידה עומד על 7 שנות מאסר. כמו כן, שגה בית משפט קמא בקביעת עונשו של המשיב ברף התחתון של המתחם. המערערת הפנתה לפסיקה לפיה יש להוסיף את תופעת האלימות במשפחה, ונטען כי יש להתחשב לחומרה בכך שהעבירה מתאפיינת באכזריות יתירה כלפי בתו בת השבע של המשיב, העובדה שפגע בחסר ישע, יחסו המצמצם של המשיב לחומרת העבירה ולאחריותו, עברו

הפלילי של המשיב, הכולל הרשעה קודמת ממין הענין והסיכון הנשקף ממנו. הוסף כי העונש הראוי אמור להיות חמור פי כמה ועל כן, אף אם המשיב סיים לרצות את עבודות השירות, יש מקום להיעתר לערעור ולהחמיר בעונשו של המשיב, זאת נוכח טיבו של המעשה.

4. ב"כ המשיב הדגיש, מנגד, כי מחדל המערערת הנו כפול שכן לא התבקש עיכוב ביצוע, הן בשעת מתן גזר הדין והן, ובמיוחד, בשעה שהוגש הערעור ולמחדלים אלה יש מחיר, שכן המשיב ריצה עונשו במלואו, העבירה בוצעה לפני כחמש שנים, מאז לא נרשם אירוע נוסף, המעשה, אף כי אין להצדיקו, נעשה מאחר שהבת שיחקה בגז, והמשיב, בחשיבה מעוותת אמנם, ביקש למנוע ממעשה כזה לחזור על עצמו.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המשיב עולה כי הינו כבן 32 שנים, נשוי ואב לארבעה ילדים, שהקטינה היא הגדולה ביניהם, מתגורר בשועפט ועובד באופן מזדמן בעבודות ניקיון. המשיב קיבל אחריות כללית, תוך צמצום והפחתת חומרת המעשים, והביע חרטה. שירות המבחן התרשם כי הוא מתקשה להתמודד עם המניעים להתנהגותו זו, ולפיכך אינו כשיר לשילוב בהליך טיפולי ייעודי. כמו כן, המשיב מגיב באימפולסיביות ובתוקפנות במצבי לחץ, באופן המהווה גורם סיכון להישנות התנהגות אלימה בתוך המשפחה. הומלץ להטיל עליו עונש מאסר בפועל לתקופה קצרה לריצוי בדרך של עבודות שירות.

דין

6. אכן, עמדתה העקרונית של המערערת מקובלת עלינו: מדובר באירוע חמור מאוד אשר הצריך ענישה הולמת אשר תשקף הן את חומרת המעשה והן את הצורך להגן על קטינים, שלומם ובריאותם. העונש ההולם ראוי היה שיכלול רכיב מאסר של ממש, מאחורי סורג ובריח. הודאת המשיב, חלוף הזמן וקבלת האחריות על ידי המשיב אמורים היו לבוא לידי ביטוי לעניין משך התקופה. יחד עם זאת, המשיב סיים לרצות את עונשו. המערערת לא ביקשה, במסגרת הערעור, עיכוב ביצוע עונש המאסר. על כן, ונוכח חלוף הזמן ותיפקודו של המשיב מאז, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשע"ז, 25 באפריל 2017, במעמד ב"כ המערערת, ב"כ המשיב והמשיב בעצמו.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד